కథానిక:

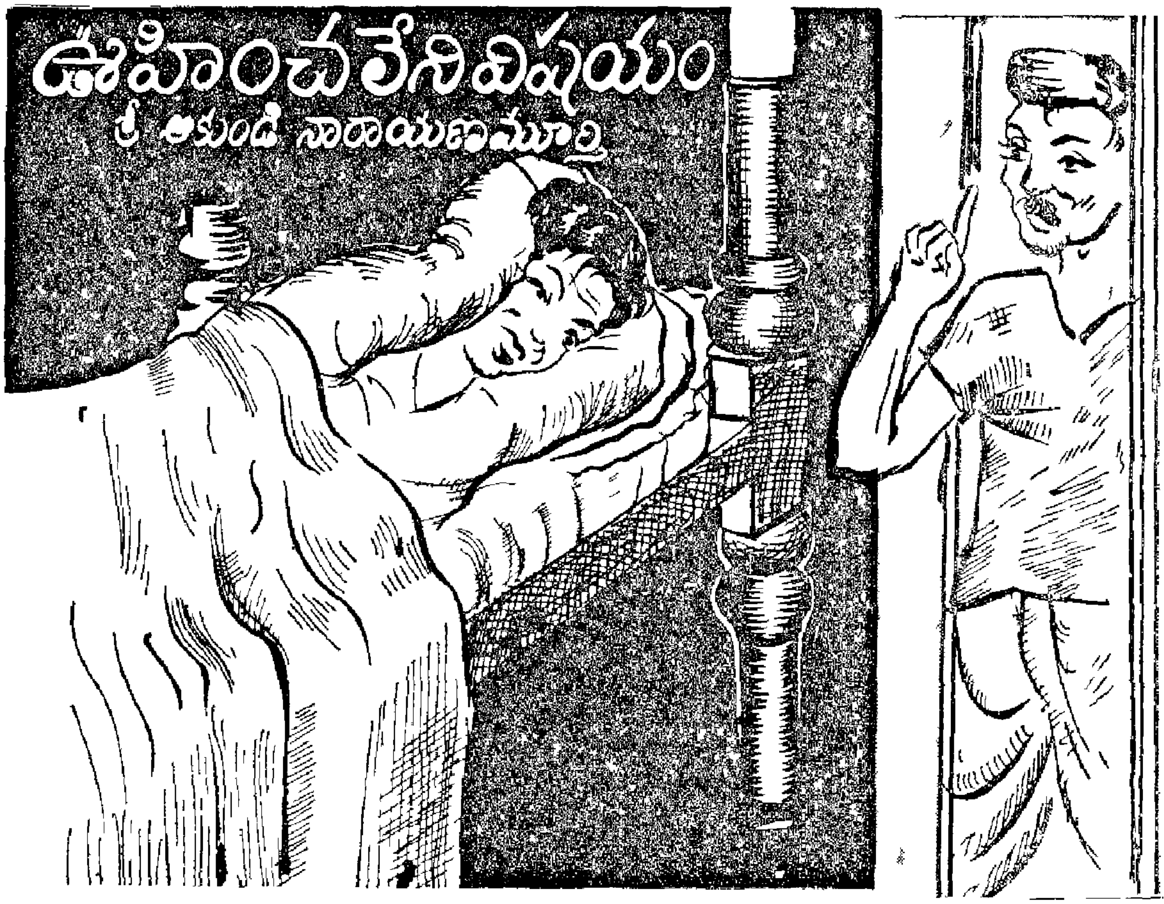

తొలినాటి రాత్రిసరిగ్గా నిద్రపట్టనే లేదు. ఇక మర్నాటి మధ్యాహ్నంకూడా ఎంత ప్రయత్నించినప్పటికీ నిద్రపట్టకపోడమనేది కొంతవరకూ ఆశ్చర్యాన్నే కలిగించింది ప్రకాశానికి! కళ్లుమాత్రం బాగా మండుతున్నాయ్! ఆవులింతలు విపరీతంగా వస్తున్నాయ్! అయినా నిదర రాలేదు. పరుపుమీద ఇటు అటూ దొర్లేడు. కళ్లు గట్టిగా మూసేసుకొని, "రామ రామ రామా" అని జపించడం మొదలెట్టేడు ఏకాగ్రచిత్తతకోసం. ఊహూఁ! నిద్రవచ్చే సూచనలేమీ కనిపించలేదు. కానీ అలా కొంతసేపు పరుపుమీద దొర్లగా దొర్లగా ఏదో మైకం కమ్మినట్లయింది. తానేదో వినగలిగినది వినలేనట్టూ చూడగలిగింది చూడలేనట్టూ, మాటాడగలిగింది మాటాడలేనట్టూ 'ఫీల్' అయేడు. అదే నిద్రపట్టడానికి మొదటి దశ అని అనుకున్నాడు. ఆ సమయంలో ఏ విషయాలనూ తన మనస్సులోకి జొప్పించకుండా ఉంటే నిద్దర పట్టేస్తుందనుకున్నాడు —

కానీ "బాబుగారూ! ఎవరో మీగురించి వచ్చేరు' అని బంట్రోతు వెంకయ్య గదిలోకి వచ్చి చెప్పేడు.

వెంకయ్యమీద చాలా కోపంవచ్చింది ప్రకాశానికి, మంచి బాగా నిద్దరవచ్చే సమయంలో లేపేసినందుకు — "ఎవరొచ్చినా సాయంత్రం రమ్మనమని చెప్పు అని ఇందాకే నీతో చెప్పేనే! బుద్ధిలేకపోతే సరి పొమ్మను సాయంత్రం రమ్మనమని చెప్పు ఇప్పుడు మంచి నిద్రలో ఉన్నారను" అన్నాడు ప్రకాశం అలా పడుకొనే.

"చిత్తం బాబయ్యా అలాగే చెప్పినాను లేచేవరకూ గుమ్మంలో నే కూకుంటా నన్నారు" అన్నాడు వెంకయ్య.

"ఎవడ్రా వాడు?"

"ఎవడో కాదు బాబయ్యా! 'ఎవరో అమ్మగారు' చదువుకున్న మనిషిలాగున్నారు తెల్లగా, చాలా బాగున్నారులెండి పాపం ఎంతో ముఖం వాడిపోయింది మిమ్మల్ని ఓసారి చూచి మీరనుగ్రహించకపోతే దండం పెట్టేస్త,

"అంతే తనకర్మ" అనుకొని ఎళ్లిపోతానంటున్నారావిడ! చాలా మంచి మనిషిలాగున్నారు" అన్నాడు వెంకయ్య.

"దేనికొచ్చిం దావిడ?" అని లేచి కూర్చొని ఆందోళనతో అడిగేడు ప్రకాశం.

"ఏమోనండీ! చెప్పలేదు" అన్నాడు వెంకయ్య.

"వెంకయ్యా, ఆమె కొంచెం పొడుగుగా సన్నంగా, తెల్లగా లొత్తలు కలిగిన బుగ్గలతో ఉంది కదూ?"

"చూసినట్టే వర్ణించేరు బాబయ్యా!"

"వెంకయ్యా, ఆమె ఎవరో నాకు తెలిసిపోయింది మరెవరు నాకోసం వచ్చే ఆడది? ఆ "ప్రభే"! చూసు వెంకయ్యా, "బాబుగారికి నిన్నల్లా నిద్దర లేదు తలుపు గడెట్టుకొని పడుక్కున్నారు సాయంత్రం రండ"ని చెప్పేయి ఆమె వెళ్లిపోయాక నాతో చెప్పు ఓ పదిహేను రోజులు శెలవుపెట్టి ఏ పల్లెటూరయినా వెళిపోతాను అన్నట్లు నా పేరామెకు తెలుసేమిటి? తెలిసినట్లయితే ఇంటికేసి మార్చేయి ఏమయినాసరే నేనా

మెకు కనిపించడం మంచి పనికాదు లోపలకిమాత్రం ఆమెను రానివ్వకు" అని ఎంతో భయాందోళనలతో చెప్పేరు ప్రకాశం

"చిత్తం బాబయ్యా!" అని వెంకయ్య వెళిపోయినతరువాత గదిలో ఘడియ వేసేసి, మంచంమీద పడుక్కున్నాడు ప్రకాశం

అదివరకు పడుకుంటేమో అనుకున్న నిద్దర కూడా ఇక పట్టదని ప్రకాశానికి తెలిసినప్పటికే కళ్లు మూసుకొనే పడుక్కున్నాడు అప్పటిలో నిద్రపట్టక పోయినా అతనంతగా విచారించడు కానీ ఆ ప్రభవిషయం మళ్లీ తలపుకు రావడం చేత అతని హృదయం భయంతో దడదడ కొట్టుకుంది ఏదో బ్రహ్మాండమయిన దెయ్యం తనగుమ్మంలో కాచుకు కూర్చున్నట్లూ, తను బయటకు వెళితే పట్టకొని పీల్చి పిప్పి చేసేద్దామని అది అనుకుంటున్నట్లూ భ్రమించేడు

రెండేళ్ల క్రిందట ప్రభ! మళ్లీ ఇప్పుడెందుకొచ్చింది? దాంతో ఆనాడే తను సంబంధం త్రెంచేసుకొని, 'ఉమ'ను పెళ్లిచేసుకున్నాడే!—ఏదో దానిమానాన అగుండక మళ్లీ ఇలా దాపరించిందేమిటి? వెంకయ్యగాడితో చెప్పి బయటకు గెంటించేస్తేనో! ఊహూం లాభంలేదు మరింత గోల చేస్తుంది ఊళ్లో వాళ్లంతా మూగుతారు గడచిన విషయాలన్నిటనీ వాళ్లముంగు వెళ్ల గ్రక్కుతుంది ఇంతటి మేనేజరు హోదాలోఉన్న తనబ్రతుకంతా హాస్యాల పాలవుతుంది పోనీ కొంతడబ్బు వెంకయ్యగాడిచేత ఇప్పించేసి తగలేస్తేనో? ఊహుం! అది డబ్బుకోసం వచ్చిందు దానికి కావలసినంతడబ్బు ఉంది మరి? తనను మూడాలనీ, మళ్లీ తన భార్యగా చలామణీ అవుదామనీ వచ్చుంటుంది అబ్బోస్! అదెక్కడ జిత్తులమారినక్క ఉమనీ తననీ వేరుచేద్దామని దానుద్దేశ్యం, నయం! ఉమ పురిటకోసమని పుట్టింట కెళ్లబట్టిగానీ, అదే ఇక్కడుంటే ఈపాటికి ఓ పెద్ద రణరంగం అయిఉండవలసినదే తన ఇల్లు ఇంతకీ తనిక్కడ ఉన్నట్లు ఆ శనిజేవత కెలా తెలిసిందో అని అనుకున్నాడు—

—కానీ, "ప్రభ అలా తనగురించి రావడంలో ఆమెతప్పేమయినా ఉందా?" అనే ప్రశ్న అతనిమనస్సులో మెల్లగా పెక్కిరించింది ఇంతకీ ఆమె పరాయి స్త్రీయా? తను తన స్వహస్తాలతో తాళి కట్ట వివాహమాడిన ప్రభేకదూ అది? ఆమెను వివాహమాడకముందు తనోనాడు రోడ్డమీద వెళుతూ వెళుతూ ఆకలి బాధచే స్పృహ తప్పి పడిపోతే, తనకు సపర్యలుచేసి ఆదరించిన సహృదయయే కదూ ఆమె?! ఆ ప్రభ అరుణ హస్తాలమధ్యేకదూ తనొకప్పుడు బందింపబడి మహదానందాన్ని పొందేదు? —ఎన్నో వెన్నెలరాత్రుళ్లను ఎంతో ఆనందంతో, కులాసాగా కబుర్లు చెప్పతూ ఆ ప్రభతో నే కదూ తను గడిపేడు!—మరి అలాంట ప్రభను, ఈనాడు తను అంత నిర్లక్ష్యబావంతో చూస్తూ, ఆ వీధి గమ్మంలో ఎవరో కూలిది కూర్చుందనే బావంతో చూస్తే ఆమె ఎంతగా బాధపడుతుంది? ఆమెతో చెప్పకుండా అర్ధరాత్రప్పుడు లేచి ఇంత దూరదేశం వచ్చేసినందుకు ఆమె అప్పుట్లో ఎంతగా దుఃఖించి ఉంటుందో! ఇంతకీ ఆమెను విడచి తను వచ్చేయడానికి ఆమె చేసిన నేరమేమిటి మహా?

—తనను ఆదరించింది గౌరవించింది హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమించింది తనే సర్వస్వం అని నమ్మింది అందుకా ఆమెను తను విడిచిపెట్టనది?!—ఏంన్యాయం?—ఎంత కృతఘ్నుడు తను?

ఇంతకీ ఆమెచేసిన తప్పేమిటి? ఓ బెంగాలీ యువతి అవడమా ఆమెతప్పు? ఆ జాతిలో మళ్లీ ఓ వేశ్యఅయి ఉండడమా ఆమెతప్పు? వేశ్యకులానికి చెందినంత మాత్రంలో ఆమె శీలంలో దోషం ఉందా? లేదే! మరి ఆమెను విడిచిపెట్టడానికి కారణం?

—లోకులు!! అంటే అంటారు వాళ్ల మాటలు పడలేక ఏ పాపం ఎరగని అమాయకురాలిని విడిచి వచ్చేయడం ఏమంత న్యాయమయినపని? మరి అలా లోకులంటారని మొదట తనకు తెలీదా?! ఆమాత్రం లోకానికి దడిసే తను, ఆమె నెందుకు వివాహంచేసుకోవాలి? అప్పుడే తన అశక్తతను ఆమెకు తేలియపర్చకూడదూ? అప్పుడే ఆపని చేస్తే ఈ బాధంతా లేకపోయేదే! ఉసూరుమంటూ ప్రభ దుఃఖించకపోయేదే! అదంత తన తప్పుకాక ఆమె తప్పా?

"బెంగాలీసానిని పెళ్లాడేవేమిట్రో?" అన్నారు కొందరు "సానిదానికి నీతీ జాతీ ఏమిటి? అంగులోకీ బెంగాలీది!" అన్నారు కొందరు "ఒకజాతికి చెందినవాడివి కావేమిట్రా" ఇలాంటి వెధవ బుద్ధులు పుట్టేయి?" అని కొందరు సన్నిహితులు చాలా సూటిగా ప్రశ్నించేరు తనని "ఇదివరకు దానికెన్నిమారులు గర్భవిచ్ఛిత్తి అయిందో!" అని ప్రభను దూషించేరు కొందరు "ఏదో వీడితో కొన్నాళ్లు ఉంటుంది ఆతరువాత వీడికంట్లో కారం జల్లి మరొకణ్ని చేరదీస్తుంది సానిదానికి నీతీ జాతీ ఏమిటి?" అన్నారు మరి కొందరు—ఇంకా చాలా రకాలుగా అని లోకులు తన హృదయాన్ని గాయపరచేరు అసలు విషయాన్ని అర్ధంచేసుకోలేని లోకం తన హృదయాన్ని గాయపరుస్తే పరుస్తారు! అందుకని, తనను నమ్మి హృదయ పూర్వకంగా, ఆరాధించే ప్రభ హృదయాన్ని తను గాయపరిచి వచ్చేయడం!

ఆ రాత్రి ఎంత భయంకరమయిన రాత్రి! ప్రభ పడుక్కుంది తన ప్రక్కనే! తనను చేతులతో చుట్టబెట్టి నగుముఖంతో పడుక్కుంది మెల్లగా అతి నేర్పుతో దానికి తెలివిరాకుండా చేతులు తనమీంచి తీసేసి, మంచం చప్పుడవకుండా మెల్లగా దిగేడు తనా రాత్రి పాపం ప్రభ ఇంకా నిద్దరపోతూనే ఉంది తను ఏంచేస్తాడో, ఎక్కడికి వెళిపోతాడో అదంతా ఆ అమాయికకేం తెలుసు! ధైర్యంగా నిద్దరపోతున్నది మెల్లగా బయలుగేరేడు తను అతి నేర్పుతో తలుపుతీసి, ఆరోజున తను ఎంత తెలివిగా రైలుస్టేషనుకు పరుగెత్తేడు అన్నట్లు అలా తొందరలో పరుగెదుతున్నప్పుడు పార్కు దగ్గర మంచిగమత్తుగా పడ్డట్టు జ్ఞాపకం మోకాలుమీద దెబ్బ తగిలినట్టు కూడా జ్ఞాపకం వెధవదెబ్బ, తగిలినట్లు తెలుస్తేకదూ?! ఇంక రైలెక్కడంలో కూడా ఎంత తెలివిగా ఎంత నేర్పుతో ఎవ్వరికీ కనిపించకుండా తువ్వాలు తలకు చుట్టేసుకొని ఎక్కేడు తను!

—మెల్లగా ఈదేశానికి చేరుకున్నాడు తను అదృష్టం ఉండబట్టి, బేంక్ మేనేజర్ పని లభించింది దానికితోడు ఉమ కూడా లభించింది ఒక సంవత్సరమయి తను ప్రభని కొంతవరకూ మరచిపోయి కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు మళ్లీ ఈనాడు ప్రత్యక్షమయింది ఏం చెయ్యడం?

కుష్టు ★ బొల్లి

వగైరా మేహమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం జి వి రెడ్డి అండ్ కో, (రిజిష్టరు) భాస్కరాశ్రమము గోపాలపురం, తూ గోదావరి

ఇంట్లోకి చేరదీస్తే, ఉమ ఏమవుతుంది? లోకు లేమంటారు? మళ్లీ ప్రభతోపాటు లేచి ఎటయినా వెళ్లిపోతేనో?! ఊహూఁ ఉమగతే మవుతుంది ఉమ ఆత్మహత్య చేసుకుంటుందే! లాభం లేదు ప్రభనే పంపించేయాలి ఎలాగ?

గదంతా చీకటయి పోయినట్లయింది మీదినున్న "వెంటిలేటర్" వేపు చూచేడు. ఓ పెద్ద నల్లటి వాన మేఘం హుటాహుటీగా వస్తున్నాది పరాగంకూడా లేచింది

ధైర్యంచేసి మెల్లగా లేచేడు ప్రకాశం గదితలుపుతీసి, "వెంకయ్యా!"అని మెల్లగా పిల్చేడు

వెంకయ్యవచ్చి, "ఏం బాబూ?" అని అడిగేడు

"అదలిపోయిందా?" అని ప్రకాశం మెల్లగా అడిగేడు

"లేదు బాబూ! ఇంకా ఉన్నారు ఆవిడస్కూలు ఫైనలు దాకా చదువుకున్నారుట మొగుడు చనిపోయారట! తల్లీ పిల్లలూ ఉన్నారు తనే పోషించాలట మన ఆఫీసులో ఏదయినా గుమస్తాపని ఉండేమో అని వచ్చారుట ఆవిడపేరు కామాక్షిట!" అన్నాడు వెంకయ్య

ప్రకాశం గుండెల్లోని దడ తగ్గింది పెద్దగాలి రావడంవల్ల మేఘాలన్నీ చెల్లాచెదరయి మళ్లీ ఆకాశం నిర్మలంగా తయారయింది ఆందోళన అంతా తగ్గింది ఏదో ఊహించ శక్యం కాని ప్రమాదం లోంచి రక్షింపబడినట్లు భావించుకున్నాడు

కానీ కామాక్షిమీద ఓ రకంగా కోపం వచ్చింది మధ్యాహ్నం నిద్రపోనియ్యకుండా, గతించిన విషయాల స్ఫురణకు కారకురాలయి హృదయ భారాన్నీ బాధనూ కల్గించినందుకు ఫలితంగా ఆమె ఎంత బ్రతిమాలి కాళ్లమీద పడినప్పటికీ, "ఉద్యోగం లేదు" అని పొమ్మన్నాడు

తీరా ఆమె నిరాశా హృదయంతో, వెళిపోయిన తరువాత ఆలోచించేడు, ప్రకాశం అంతలా కాళ్లమీదపడి బ్రతిమాలినప్పుడు, ఖాళీ ఉన్నప్పటికీ ఉద్యోగం ఇవ్వకపోడం ఏమిన్యాయమయిన పనని! మధ్యాహ్నమల్లా ఆమెవల్ల, తను మనస్సు పాడు చేసుకున్నాడేగానీ, ఆమె తన మనస్సుని పాడుచేసిందా? వెంకయ్యగాడు చెప్పినవెంటనే తను అవతలకెళ్లి చూస్తే, ఇంతగా తను గతించిన విషయాలను స్ఫురణకు తెచ్చుకొని బాధపడక పోయేవాడే! ఇంతకీ తప్పంతనది ఆ అర్థంలేని కోపంతో అనవసరంగా ఖాళీలు లేవని కామాక్షిని తను పొమ్మన్నాడు పాపం ఆ అమాయిక నిరాశా హృదయంతో కృంగి పోయుంటుందనుకున్నాడు ప్రకాశం మళ్ళీ ఆమె తనకు కనిపించదనుకున్నాడు. అయినా ఎందుకయినా మంచిదని——

——"మళ్ళీ కామాక్షి కనిపిస్తే తీసుకురా!" అని వెంకయ్యతో చెప్పేడు ప్రకాశం

నిజానికి అదే ప్రభయిఉంటే అప్పటి తన పరిస్థితి ఏ రకంగా ఉంటుందో ఊహించలేని విషయం అయింది ప్రకాశానికి ఇంతకీ ప్రభ ఏమయిఉంటుందో కూడా ఊహించలేకపోయాడు ★